

AAN DE AMSTERDAMSE GRACHTEN

Er staat een huis aan een gracht in oud Amsterdam
Waar ik als jochie van acht bij grootmoeder kwam
Nu zit er een vreemde meneer in het kamertje vóór
En ook die heerlijke zolder werd tot kantoor

Alleen de bomen dromen
Hoog boven het verkeer
En over het water gaat er
Een bootje, net als weleer

**Aan de Amsterdamse grachten
Heb ik heel mijn hart voor altijd verpand
Amsterdam vult mijn gedachten
Als de mooiste stad in het land
Al die Amsterdamse mensen
Al die lichtjes 's avonds laat op het Plein
Niemand kan zich beter wensen
Dan een Amsterdammer te zijn**

'k Heb veel gereisd en en al vroeg de wereld gezien
En nimmer kreeg ik genoeg van het reizen nadien
Maar ergens bleef er een sterk verlangen in mij
Naar Hollandse kust en de stad aan Amstel en IJ

Waar oude bomen